

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Ľuboša Szigetiho v právnej veci žalobcu: **M. L.**, bytom P. č. X., S., zastúpeného **JUDr. E. Š.**, advokátom so sídlom H. č. X., B. proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava**, so sídlom Špitálska č. 14, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-P-109/DI-SK-2005 zo dňa 1. júla 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. septembra 2007 č.k. 1S 407/2005-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu Bratislave zo dňa 6. septembra 2007 č.k. 1S 407/2005-35 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-P-109/DI-SK-2005 zo dňa 1. júla 2005, ktorým žalovaný zmenil v časti týkajúcej sa viny prvostupňové rozhodnutie vydané dňa 10. marca 2005 Okresným dopravným inšpektorátom Senec Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II č.p.: ORP-53/DI-Sc-2005-V-II, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 2 000 Sk podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 372/1990 Zb.“), nakoľko bol podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l/, d/ zák. č. 372/1990Zb. uznaný vinným zo spáchania priestupku, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 25. októbra 2004 o 11:45 hod. v B. po ulici Z. viedol autobus zn. K., EČ X., ktorým v dôsledku nevenovaniu sa plne vedeniu motorového vozidla, zachytil zadnou časťou stojace motorové vozidlo zn. S. , EČ X., stojace v pripájacom jazdnom pruhu zo zjazdu od ulice B..

V odôvodnení krajský súd uviedol, že zákon č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „zák. č. 315/1996 Z. z.“) v ustanovení § 8 ods. 5 jednoznačne ustanovuje povinnosť vodičovi pri prechádzaní z jedného do druhého jazdného

pruhu tam, kde sa dva jazdné pruhy zbiehajú do jedného jazdného pruhu tak, že nie je zrejmé, ktorý z nich je priebežný, vodičovi jazdiacemu v ľavom jazdnom pruhu neohroziť vodiča jazdiaceho v pravom jazdnom pruhu. Správne orgány v predmetnej veci dospeli k záveru, že žalobca toto pravidlo porušil, pričom podkladom pre takéto zistenie bol protokol o nehode, fotodokumentácia a plánik miesta nehody, zápisnica o podaní vysvetlenia, zápis o dychovej skúške, záznam zo dňa 18. apríla 2005, žiadosť o spoluprácu, zápisnica z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 10. marca 2005, rozhodnutie o priestupku a odvolanie žalobcu. Krajský súd uzavrel, že z obsahu administratívneho spisu a tiež z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie veci, s dôvodmi vedúcimi k zmene prvostupňového rozhodnutia a tiež s dôvodmi odvolania uvedenými žalobcom v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nevysporiadania sa s predloženými dôkazmi, ani s tvrdením navrhovateľa, nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca namietal nesprávnosť osvojovania si výrokov nezákonných správnych rozhodnutí súdom. Správne orgány podľa jeho názoru nezobrali do úvahy, že vozidlá prichádzajúce z B. ulice ako vedľajšieho smeru majú dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim v hlavnom smere. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že príčinou dopravnej nehody nie je nedanie prednosti v jazde zo strany vodiča, ktorý na Z. ulicu schádzal zjazdovou vetvou z B. ulice, nakoľko k dopravnej nehode došlo za hranicou križovatky týchto komunikácií, teda už na hlavnej ulici a za okolností, kedy je konanie účastníkov nehody nutné posudzovať ako jazdu v jazdných pruhoch. Mal za to, že krajský súd správne vec posúdil, že príčinou dopravnej nehody bolo konanie žalobcu, a to porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ a § 8 ods. 5 zákona č. 315/1996 Z. z.. Žalovaný navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť ako nedôvodné a rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, na odvolacom pojednávaní (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 214 ods. 1 OSP) a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil motorové vozidlo alebo si nesplnil povinnosť účastníka dopravnej nehody ustanovenú v osobitnom zákone (§ 51 zák. č. 315/1996 Z. z.).

Podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l/ zák. č. 372/1990 Zb. priestupku sa dopustí ten, kto porušením uvedeným v písmene k/ bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (zák. č. 315/1996 Z. z.).

Podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. k/ možno uložiť pokutu do 2 000 Sk.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 315/1996 Z. z., vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 5 zák. č. 315/1996 Z. z. vodič smie prechádzať z jedného jazdného pruhu do druhého jazdného pruhu len vtedy, ak neohrozí vodiča jazdiaceho v jazdnom pruhu, do ktorého prechádza; pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Tam, kde sa dva jazdné pruhy zbiehajú do jedného jazdného pruhu tak, že nie je zrejmé, ktorý z nich je priebežný, vodič jazdiaci v ľavom jazdnom pruhu nesmie ohroziť vodiča jazdiaceho v pravom jazdnom pruhu.

Podľa ustanovenia § 51 ods. 3 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z. z., ak pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu osoby alebo k jej zraneniu, ak došlo k poškodeniu cesty alebo všeobecne prospešného zariadenia, ak unikli nebezpečné veci alebo ak na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikla hmotná škoda zrejme prevyšujúca desaťnásobok minimálnej mzdy zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ustanovenou osobitným predpisom, účastník dopravnej nehody je povinný zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel; ak sa situácia, ktorá vznikla dopravnou nehodou, musí zmeniť, najmä ak je to potrebné na uvoľnenie alebo na ošetrovanie zranenej osoby alebo na obnovenie premávky predovšetkým vozidiel verejnej hromadnej dopravy osôb, účastník dopravnej nehody je povinný vyznačiť situáciu a stopy.

Z obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 25. októbra 2004 o 11:45 hod. došlo k dopravnej nehode, kedy žalobca viedol po Z. ulici v B. autobus zn. K., EČ X., s ktorým v dôsledku nevenovaniu sa plne vedeniu motorového vozidla, zachytil zadnou časťou autobusu motorové vozidlo zn. S., EČ X., stojace v pripájacom jazdnom pruhu zo zjazdu od ulice B.. K zraneniu osôb nedošlo. Dopravná nehoda bola zdokumentovaná, bol spísaný protokol o nehode, vyhotovená fotodokumentácia a náčrt z miesta dopravnej nehody. Dňa 10. marca 2005 sa uskutočnilo ústne pojednávanie na Okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II v Senci, ktorého sa žalobca zúčastnil a kde bolo vyhlásené rozhodnutie, podľa ktorého bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l/,d/ zák. č. 372/1990 Zb. a podľa ustanovenia § 22 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. mu bola uložená pokuta vo výške 2 000 Sk. Po doručení písomného vyhotovenia rozhodnutia o priestupku podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal predovšetkým skutočnosť, že dopravnú nehodu nezavinil on, ale druhý účastník dopravnej nehody, ktorý porušil pravidlá cestnej premávky a to najmä tým, že ho pri vychádzaní z vedľajšej cesty ohrozil. Žiadal vypočuť svedka dopravnej nehody, ktorý sa v tom čase viedol v autobuse. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 1. júla 2005 na odvolanie žalobcu zmenil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 10. marca 2005 v časti týkajúcej sa viny tak, že vypustil z výroku rozhodnutia znenie „po zrážke vozidlo premiestnil a nevyznačil miesto zrážky“ a ďalej vypustil z výrokovej časti rozhodnutia ustanovenia § 51 ods. 3 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z. z. a ustanovenie § 22 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb.. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že skutkový stav bol zistený dostatočne, dôvody odvolania uvádzané žalobcom nemôže akceptovať vzhľadom na zistený a potvrdený stav vecí, ktorý je zrejmý z obsahu spisového materiálu. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že z fotodokumentácie vykonanej po dopravnej nehode je zreteľne vidieť, že poškodené vozidlo ostalo stáť v pripájacom pruhu, teda jeho vodič nemohol porušiť ustanovenie § 8 ods. 5 zák. č. 315/1996 Z.z., ako sa mylne domnieva účastník konania v ním podanom odvolaní. Skutočnosť, že vozidlo ev. č. X. stojí v pôvodnom postavení po dopravnej nehode dokazuje najmä protokol o nehode v cestnej premávke. Okolnosť, že účastník konania bol rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu dôvodne uznaný vinným z porušenia

ustanovenia § 51 ods. 3 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z. z., nie je obsahom spisového materiálu dostatočne preukázaná, a to z toho dôvodu, že nie je preukázaná skutočnosť, že účastník konania v čase vzniku dopravnej nehody mohol mať vedomosť o tom, že spôsobil dopravnú nehodu. Dňa 6. septembra 2007 podal žalobca osobne, v zákonom stanovenej lehote, na Okresnom súde Bratislava I žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-P-109/DI-SK-2005 zo dňa 1. júla 2005 a žiadal prvostupňové aj druhostupňové správne rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolačí súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že sa správne orgány ako aj krajský súd dostatočne zaoberali a následne vysporiadali so všetkými relevantnými skutočnosťami uvedenými v administratívnom aj súdnom spise a správne právne posúdili uvedený skutkový stav, a to že žalobcom došlo k spáchaniu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zák. č. 372/1990 Zb., a to porušením jeho povinnosti podľa § 4 ods. 2 písm. c/ a § 8 ods. 5 zák. č. 315/1996 Z. z., na základe čoho bola žalobcovi v správnom konaní uložená pokuta v zákonom stanovenom rozpätí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c veta prvá OSP).

V konaní podľa piatej časti OSP je opravný prostriedok zásadne prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti (§ 246c ods. 1 druhá veta OSP). Nakoľko v druhej hlave piatej časti OSP prípustnosť dovolenia proti potvrdzujúcemu rozsudku prvostupňového súdu nie je uvedená, ustanovenie § 238 ods. 3 OSP sa per analogiam v preskúmvacom konaní použiť nedá.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 1 OSP a 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 28. mája 2008

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

